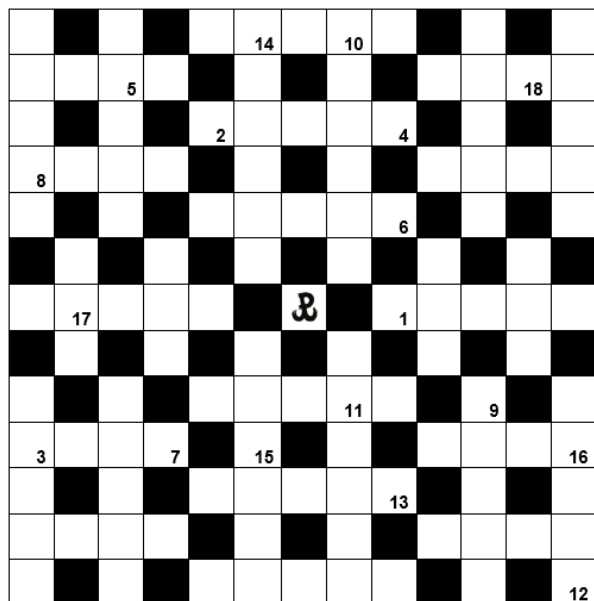

Krzyżówka lutowa

Poziomo:

A5 – samica łosia
 B1 – miasto piłkarzy AS Roma
 B10 – marka auta „Bruna” z Akcji na Kutscherę
 C5 – członek jednego ze szczepów Indian Ameryki Płn.
 D1 – pseudonim uczestniczki Akcji na Kutscherę (sala 303)
 D10 – smaruje silnik
 E5 – kryptonim powstańcy mińskiego 7. Pułku Ułanów Lubelskich (sala 203)
 G1 – w samolocie
 G9 – imię żony K. K. Baczyńskiego (zdrobniale)
 I5 – amerykański kuzyn zebra
 J1 – „t” w fizyce
 J10 – królewskie krzesło
 K5 – sport walki (polska pisownia)
 L1 – imię „Nila” (sala P7)
 L10 – góry Ameryki Płd.
 Ł5 – umowa o pracę aktora

Pionowo:

1A – ptak - złodziej
 1J – niejeden w pocście sztandarowym
 2F – pseudonim jednego z kierowców w Akcji na Kutscherę
 3A – góry piasku nad morzem
 3I – jedno z imion Baczyńskiego
 4F – pseudonim dowódcy Akcji na Kutscherę
 6A – wakacyjny miesiąc
 6H – nazwisko profesora ze szkolnego muralu
 8A – asysta sztandaru
 8H – w komplecie z poduszką
 10F – paliwo samochodowe
 11A – stolica polskiej piosenki
 11I – imię Patronki sali 106
 12F – pseudonim pułkownika kierującego Akcją na Kutscherę
 13A – ... Ujazdowskie - ulica, gdzie wykonano wyrok na Kutscherę
 13I – stary mebel

Za rozwiązanie styczniowej krzyżówki nagrody ufundowane przez Radę Rodziców (bluzy/koszulka z logo Mechanika) otrzymali: Natalia Wolińska (kl. 4 Tg), Jakub Miklaszewski (kl. 2 a), Kacper Antońkiewicz (kl. 2 a).

Rozwiązanie zostaw w bibliotece do 20 lutego.

Wydawca: Zespół Szkół Zawodowych nr 2 im. Powstańców Warszawy w Mińsku Mazowieckim
Zespół redakcyjny: Katarzyna Chorąży-Bochner, Jerzy Gańko, Artur Krzemiński, Elżbieta Paluch
Opracowanie graficzne: Roma Berbecka
Druk: Agnieszka Jastrzębska, Marek Kamiński

POWSTAŃCY

Nasz Patron

„Nie złamie wolnych żadna klęska...”

nr 11
 luty/2026

Biuletyn Zespołu Szkół Zawodowych nr 2 im. Powstańców Warszawy w Mińsku Mazowieckim

1 lutego 1944

Kalendarium historyczne

Akcja „Kutschera”

Jesienią 1943 r. dowództwo Walki Podziemnej wydało wyrok śmierci na **niemieckiego kata Warszawy – gen. Franza Kutschere**. Wykonanie wyroku powierzono oddziałowi **płk. Emila Fieldorfa ps. Nil**. Akcja miała miejsce w **Alejach Ujazdowskich, 1 lutego 1944r.**

W skład grupy likwidacyjnej oddziału „Pegaz” - **późniejszy batalion harcerski „Parasol”** weszli:

⇒ **Bronisław Pietraszewicz „Lot”** – dowódca i pierwszy wykonawca wyroku

⇒ **Stanisław Huskowski „Ali”** – zastępca dowódcy i ubezpieczenie

⇒ **Zdzisław Poradzki „Kruszynka”** – drugi wykonawca wyroku

⇒ **Michał Issajewicz „Miś”** – kierowca Adler-Trumpf-Junior i trzeci wykonawca wyroku

⇒ **Marian Senger „Cichy”** – ubezpieczenie

⇒ **Zbigniew Gęsicki „Juno”** – ubezpieczenie

⇒ **Henryk Humięcki „Olbrzymek”** – ubezpieczenie

⇒ **Bronisław Hellwig „Bruno”** – kierowca Opel Kapitan

⇒ **Kazimierz Sott „Sokół”** – kierowca Mercedes 170 V

⇒ **Maria Stypułkowska-Chojcka „Kama”** – sygnalizacja (17 lat)

⇒ **Elżbieta Dziębowska „Dewajtis”** – sygnalizacja (14 lat)

⇒ **Anna Szarzyńska-Rewska „Hanka”** – sygnalizacja

W akcji zginęło czterech polskich bohaterów, w tym dowódca akcji.

„Mamo, ja leżę drugi od brzegu...”

105 lat temu urodził się wielki polski poeta pokolenia Kolumbów **Krzysztof Kamil Baczyński**.

Trzy miesiące przed wybuchem II wojny światowej zdał maturę w słynnym Liceum Batorego, będąc w jednej klasie z „Zośką”, „Rudym” i „Alkiem” z „Kamieni na szaniec”. Oprócz pisania także rysował. Podczas wojny mocno zaangażował się w konspirację. Wstąpił do harcerskiego batalionu

„Zośka”, w którym przygotowywał się do Powstania. Był raczej wątłej budowy ciała. Stanisław Sieradzki „Świst” podczas odwiedzin w „Mechaniku” opowiadał, jak na ćwiczeniach leśnych w czasie okupacji pomagał Krzysztofowi nosić jego ciężki karabin. Dowództwo „Zośki” uznało poetę za mało przydatnego bojowo i powierzyło mu rolę szefa prasowego. Baczyński obraził się i przeszedł do batalionu „Parasol”. W momencie wybuchu Powstania nie zdążył dotrzeć na miejsce zbiórki i przyłączył się do oddziału walczącego na Placu Teatralnym. Ten wielki polski poeta pokolenia Kolumbów poległ w Powstaniu Warszawskim 4 sierpnia 1944 r. w wieku 23 lat. Zginął w Pałacu Blanka od kuli niemieckiego snajpera i został pochowany na tyłach pałacu.

Nie każdy jednak wie, w jaki sposób odnaleziono i zidentyfikowano po wojnie jego ciało. Poległych grzebano masowo na podwórkach, a po wojnie ekshumowano i chowano na cmentarzach. Wielu poległych nie miało przy sobie dokumentów, więc trudno było po ponad dwóch latach zidentyfikować ciała, będące w częściowym rozkładzie. Nie odnaleziono też zwłok Baczyńskiego. Pewnej nocy Krzysztof przyśnił się swojej teściowej i powiedział: **„Mamo, ja leżę drugi od brzegu...”**. Poproszono o otwarcie wskazanej trumny i okazało się, że na szyi powstańca jest medalik z inicjałami „KKB”, a dodatkowym dowodem na identyfikację było stwierdzenie znaku szczególnego – sześciu palców w stopie, które miał Baczyński.

Żona Krzysztofa – Barbara zginęła niedługo po nim, 1 września 1944r. Była w ciąży. Pochowani są we wspólnej mogile na Powązkach Wojskowych, w pobliżu kwater żołnierzy batalionu „Zośka”. Uczniowie „Mechanika” odwiedzają to miejsce podczas każdego pobytu na Powązkach.

W Mechaniku K.K. Baczyńskiego upamiętnia tablica przy sali 305.

Uczennica „Mechanika” zapala znicze na grobie Barbary i Krzysztofa Baczyńskich – Powązki Wojłkowe, 2011

